

**THE INFLUENCE OF IODINE CONTAINING COMPOUNDS ON THE FORMATION
OF AMINOACID RESERVES OF THE LIVER TISSUES
IN GUINEA PIGS**

L.M.Rostoka

Abstract. The influence of iodine containing combinations – iodinized oil and T_3 – on the formation of free aminoacid reserves in the liver tissues of guinea pigs has been investigated. It has been established that their effect depends on a dose. Introducing iodinized oil in a dose of 6 mg of iodine per kg of the body weight stimulates a decrease of aminoacid reserves in 4 hours with their substantial normalization in 24 hours unlike the disbalancing action of equimolar T_3 concentrations as to the iodine. Excessive doses of iodine (60 mg of iodine per kg of weight) in the form of iodinized oil cause marked accumulation of free aminoacid reserves in 4 hours with their substantial normalization in the dynamics up to 24 hours unlike a marked increase of pools in the predominant majority of aminoacids under the action of T_3 in a day (24 hours), as a result of the destructive action of a substantial excess of the hormone.

Key words: iodinized oil, T_3 , free aminoacids, liver.

National University (Uzhhorod)

Buk. Med. Herald.-2004.-Vol.8, №1.-P.146-150.

Надійшла до редакції 1.12.2003 року

УДК 611.367.013

C.I.Ryabii

**ОСОБЛИВОСТІ МОРФОГЕНЕЗУ СПІЛЬНОЇ ЖОВЧНОЇ
ПРОТОКИ У ЗАРОДКОВОМУ ПЕРІОДІ ОНТОГЕНЕЗУ
ЛЮДИНИ**

Кафедра анатомії людини (зав. – доц. Б.Г. Макар)
Буковинської державної медичної академії

Резюме. На 17 серіях гістологічних зразків зародків людини від 4,5 до 13,0 мм тім'яно-куприкової довжини (ТКД) за допомогою методів мікроскопії і морфометрії встановлено, що зачаток спільної жовчної протоки (СЖП) виявляється у зародків 4,5 мм ТКД. Зачаток сфинктера СЖП розвивається наприкінці зародкового періоду, у зародків 13,0 мм ТКД з прилеглого шару мезенхімних клітин, які набувають циркулярного напрямку. Вироджув 6-го тижня внутрішньоутробного розвитку в зародків 9,0-10,0 мм ТКД виникає фізіологічна атрезія СЖП. порушення зворотного розвитку якої у зародків 11,0-13,0 мм ТКД може привести до атрезії СЖП у новонароджених.

Ключові слова: спільна жовчна протока, зародок, людина.

Вступ. Актуальність вивчення особливостей внутрішньоутробного розвитку (ВУР) спільної жовчної протоки (СЖП) у людини пов'язана, насамперед, із зростанням частоти як природженої, так і набутої патології гепатобіліарної системи [2,3,7]. В останніх дослідженнях з цієї проблеми [1,5,6] наведені фрагментарні, часто суперечливі дані, які не дають повного уявлення про її пренатальний морфогенез. Одним із невирішених питань є походження і розвиток сфинктерів СЖП в онтогенезі [2,4]. З'ясування особливостей закладки і структурних перетворень СЖП в ембріональному періоді розвитку дасть можливість виявити морфологічні передумови та критичні періоди виникнення її природжених вад [2,8].

Мета дослідження. З'ясувати особливості морфогенезу СЖП у зародковому періоді онтогенезу людини.

Матеріал і методи. Дослідження проведено на 17 серіях гістологічних зразків зародків людини від 4,5 до 13,0 мм тім'яно-куприкової довжини (ТКД) за допомогою методів мікроскопії і морфометрії.

Результати дослідження та їх обговорення. У порівнянні з відомими дослідженнями [5], наприкінці 4-го тижня ВУР, у зародків 4,5-5,0 мм ТКД зачаток печінки являє собою випин вентральної стінки первинної кишki у вигляді печінкового дивертикула. Клітини останнього вrostаютши широкими тяжами в мезенхіму поперечної перегородки зародка. На цій стадії у печінковому дивертикулі чітко видно краніальну (печінкову) та каудальну (міхурову) частини, дорзально від якої ніжка печінкового дивертикула утворює конусоподібне розширення до 225 мкм – печінкову бухту. У ділянці останньої виявляється зачаток СЖП, який являє собою епітеліальний тяж, що сполучає печінковий дивертикул з первинною кишкою. Даний тяж, розмірами 90×130 мкм, складається із компактно розміщених епітеліальних клітин.

Рис. Фронтальний зріз зародка людини 9,0 мм ТКД. Гематоксилін-еозин.

Мікрофото. Об. × 3,5, ок. 7
 1 – зачаток печінки; 2 – зачаток дванадцятипалої кишki; 3 – зачаток спільноЯ жовчної протоки;
 4 – зачаток протоки вентральної підшлункової залози.

мезенхіми вентрального мезогастря зверху вниз і вперед, утворюючи невеликий вигин вправо. Каудально СЖП вступає у стінку верхнього вигину ДПК справа і закінчується на рівні спітельальної вистилки останньої. У зародків даного віку СЖП являє собою суцільний епітеліальний тяж довжиною 225-250 мкм та шириною від 40 до 75 мкм. Справа від її каудальної частини (рисунок) відбувається протока вентрального зачатка підшлункової залози (ПЗ). Стінки СЖП утворені двома рядами високого циліндричного епітелію. Просвіт як у протоці, так і в ДПК відсутній, за винятком невеликого розрідження серед скучення епітеліальних клітин у місці контакту каудального відділу зачатка СЖП та стінки кишki. Дане явище є відображенням солідної стадії розвитку порожністих органів, відомої під позвою фізіологічної атрезії [6].

У зародків 11,0-13,0 мм ТКД зачаток СЖП збільшується в розмірах, досягаючи 650 мкм у довжину і розміщені у товщі вентрального мезогастря в косому напрямку – зверху вниз, справа наліво і вперед. Вона утворює 2 вигини: краніальніше – вліво, а каудальніше – вправо. У зародка 13,0 мм ТКД СЖП визначається між вентральним зачатком ПЗ і вентролатеральною поверхнею ДПК і спрямована дорзокаудально. На відстані 170 мкм від стінки кишki СЖП круто повертає вправо і з'єднується з протокою вентрального зачатка ПЗ. Ділянка сполучення обох проток перетворюється на печінково-підшлункову протоку у товщі дорзолатеральної стінки ДПК. На цій стадії розвитку у СЖП виявлено просвіт шириною 60-65 мкм, що є ознакою реканалізації як прояву зворотного розвитку фізіологічної атрезії. Однак у місці холедоходуodenального з'єднання скучення епітеліальних клітин

у зародків 7,0 мм ТКД зачаток СЖП розміщений на межі зачатків печінки та дванадцятипалої кишki (ДПК) і спрямований краніальніше від краніовентральної поверхні кишki. Каудально від просвіту ворітної вени печінки із зачатком СЖП з'єднаний зачаток жовчного міхура. Загальна довжина протоки досягає 175 мкм. Стінка її утворена 2 рядами циліндричних епітеліальних клітин.

Внаслідок збільшення розмірів печінкового дивертикула у зародків 8,0-8,5 мм ТКД зачаток СЖП з усіх боків оточений клітинами зачатка печінки. Краніальніше із зачатка СЖП відгалужуються печінкові та міхурова протоки у вигляді окремих епітеліальних тяжів. Каудально СЖП прямує у товщу мезенхіму вентрального мезогастря до краніальної поверхні ДПК. Довжина її становить, у середньому, 180 мкм. Стінки СЖП утворені однорядним циліндричним епітелієм, оточеним мезенхімними клітинами вентрального мезогастря. Між епітеліальними стінками протоки виявляється овальний просвіт овальної форми шириною 25-30 мкм, за винятком каудального відділу. Останній закінчується сліпо в ділянці випину епітеліальної вистилки ДПК, яка представлена багаторядним епітелієм.

У зародків 9,0-10,0 мм ТКД СЖП від нижньої поверхні печінки проходить у товщі

ще зберігається [1]. Тому безпосереднього сполучення просвітів СЖП і ДПК немає. Порушення процесів реканалізації протоки та персистування епітеліальної пробки в її просвіті може бути морфологічною передумовою атрезії СЖП у новонароджених [2, 6]. Стінки СЖП представлена однорядним високим циліндричним епітелієм і оточені клітинами мезенхіми вентрального мезогастря. У кінцевому відділі СЖП, особливо в місці відгалуження протоки вентрального зачатка ПЗ, мезенхімні клітини навколо її стінок набувають циркулярного спрямування, формуючи шар товщиною до 50 мкм, який чітко відмежований від циркулярного м'язового шару стінки ДПК. Це вказує на початок формування на даній стадії розвитку зачатка сфинктера СЖП, на відміну від інших повідомлень [5] про більш пізні терміни цього перетворення.

Висновки.

1. Зачаток спільної жовчної протоки виявляється у зародків 4,5 мм ТКД і представлений тяжем епітеліальних клітин, що з'єднує печінковий дивертикул із вентральною стінкою первинної кишki.

2. Зачаток сфинктера спільної жовчної протоки виявляється у зародків 13,0 мм ТКД і розвивається з прилеглого шару мезенхімних клітин, які у кінцевому її відділі набувають циркулярного спрямування.

3. У зародків 9,0-10,0 мм ТКД виникає фізіологічна атрезія спільної жовчної протоки, порушення зворотного розвитку якої у зародків 11,0-13,0 мм ТКД може бути морфологічною передумовою атрезії у новонароджених.

Перспективи і напрями подальших досліджень. З метою цілісного вивчення пренатального морфогенезу спільної жовчної протоки доцільно у наступних дослідженнях простежити динаміку її структурних перетворень у передплодів людини.

Література. 1. Ахтемійчук Ю.Т. Органогенез заочеревинного простору. – Чернівці: Прут, 1997. – 148 с. 2. Запорожан В.Н., Напаханок В.К., Холодкова Е.Л. Эмбриология, тератология и основы репродукции человека. – Одеса: ОМУ, 2000. – 377 с. 3. Клименко Г.А. Холедохолитіаз. – М.: Медицина, 2000. – 224 с. 4. Колесников Л.Л. Сфинктерний апарат человека. – СПб.: СпецЛіт., 2000. – 183с. 5. Круцяк В.Н. Пренатальный онтогенез внепеченочных желчных протоков человека и некоторых млекопитающих: Автореф. дис... д-ра мед. наук: 14.751/ Крым. гос. мед. ин-т. Симферополь, 1971. – 37 с. 6. Лобко П.И., Степанова И.П. Физиологическая атрезия в эмбриогенезе: Тез. докл. IV Конгр. междунар. Ассоц. морфологов // Морфология. – 1998. – Т. 113, № 3. – С. 72. 7. Рильюк А.Ф., Ахтемійчук Ю.Т. Варианты хирургической анатомии элементов печеночно-двенадцатиперстной связки // Клін. анат. та опер. хірургія. – 2003. – Т. 2, № 2. – С. 25-29. 8. Садлер Т.В. Медична ембріологія за Лангманом. – Львів: Наутилус, 2001. – 550 с.

PECULIARITIES OF COMMON BILE DUCT MORPHOGENESIS DURING THE EMBRYONIC PERIOD OF HUMAN ONTOGENESIS

S.I.Riabyi

Abstract. Common bile duct (CBD) morphogenesis has been studied on 17 series of histologic sections of human embryos measuring from 4,5 to 13,0 mm of the parietococcygeal length (PCL) by means of microscopy and morphometry methods. It has been established that the anlage of CBD is revealed for the first time in embryos measuring 4,5 mm of PCL. The anlage of the CBD sphincter develops at the end of the embryonic period of ontogenesis in embryos of 13,0 mm PCL out of the surrounding layer of mesenchymal cells that acquire a circular orientation in the distal portion. Physiologic CBD atresia develops in embryos of 9,0-10,0 mm PCL during the 6th week of intrauterine development. Its involutional disturbances in embryos measuring 11,0-13,0 mm PCL may be a morphologic precondition of CBD atresia in newborns.

Key words: common bile duct, embryo, human being.

Bukovinian State Medical Academy (Chernivtsi)

Buk. Med. Herald.-2004.-Vol.8, №1.-P.150-152.

Наочікала до реедакції 11.11.2003 року